



# Εξώφυλλο

Η ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ▪ ΚΥΡΙΑΚΗ 7 ΙΟΥΛΙΟΥ 2024 ▪ ΤΕΥΧΟΣ #308

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ:

**ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ  
(ΜΕ ΑΓΩΝΙΑ)  
ΠΡΩΤΟΕΤΕΙΣ**

## Η ΒΔΟΜΑΔΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ, ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Οι πιο διαβασμένες ειδήσεις στον Τύπο Ιωαννίνων,  
τη βδομάδα που πέρασε



### 1 Ιούλιος 2024 στα Γιάννενα: Θέατρο, συναυλίες, προβολές

Θέατρο, μουσική και σινεμά περιλαμβάνει η πολιτιστική ατζέντα του Ιουλίου στα Γιάννενα. Μέχρι στιγμής, σύμφωνα με τις ανακοινώσεις που έχουν γίνει, έχουν προγραμματιστεί αρκετές εκδηλώσεις. Ωστόσο αναμένονται κι άλλες.

<https://typos-i.gr/article/ioulios-2024-sta-giannena-8eatro-synaylies-proboles>



### 2 Θα μπορούσε ο ΠΑΣ να γίνει ομάδα λαϊκής βάσης;

Οι τελευταίες μέρες είναι πολύ ζεστές σε όλη τη χώρα και στην Ήπειρο, η οποία πλέον φιγουράρει σε καταλόγους υψηλών θερμοκρασιών, αλλά και χαμηλότερων, ήτοι το φαινόμενο «Βωβούσα-Κομπότι» που απέχουν 150 χλμ και... 27 βαθμούς Κελσίου..

<https://typos-i.gr/article/8a-mporoyse-o-pas-na-ginei-omada-laikhs-bashs>



### 3 Ο Κουραμπάς έγινε πάρκο...

Ένα από τα πιο κεντρικά και ωραία σημεία της πόλης των Ιωαννίνων, ο Κουραμπάς έγινε πάρκο και πάλι. Η ανάπλαση που έγινε πριν από μια δεκαετία, αποτελεί παρελθόν. Η ανάπλαση αυτή αφορούσε μια (βαριά) περιφραγμένη παιδική χαρά, την οποία ο Δήμος Ιωαννιτών δεν κατάφερε να συντηρήσει επιπλέον όπως έπρεπε..

<https://typos-i.gr/article/o-koyram-pas-egine-parko>

## 4



### Πού πάει ο Ορειβατικός Ιωαννίνων την Κυριακή

<https://typos-i.gr/article/poy-paei-o-oreibatikos-iwanninwn-thn-kyriakh>

# Ο Τύπος χρειάζεται τη στήριξή σας

**Ο** Τύπος Ιωαννίνων typos-i.gr, είναι ένα ανεξάρτητο, συνεταιριστικό μέσο ενημέρωσης στα Γιάννενα, με τρεις εργαζόμενους πλήρους απασχόλησης.

Τίποτα από τα παραπάνω δεν είναι δεδομένο στα ΜΜΕ.

Είναι επίσης ένα μέσο ενημέρωσης που θέλει και επιδιώκει να βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στους αναγνώστες και τις αναγνώστριές του. Γιατί το αναγνωστικό κοινό είναι πάντα αυτό που τελικά έχει τον τελευταίο λόγο. Και έτσι πρέπει. Αυτό που θέλουμε, είναι προοπτικά να βασιζόμαστε αποκλειστικά στις συνδρομές των αναγνωστών και αναγνωστριών μας.

Η επιβίωση της δημοσιογραφίας, πόσο μάλλον σε τοπικό επίπεδο, δεν είναι εύκολη υπόθεση.

Με την προϋπόθεση της αλληλεπίδρασης και της συνειδητοποίησης του πραγματικού ρόλου ενός μέσου ενημέρωσης, ο «Τύπος Ιωαννίνων» ζητάει τη στήριξή σας.

Τη στήριξη του καθενός και της καθεμίας από εσάς που μας διαβάζει τόσα χρόνια και που μας εμπιστεύεται.

Κάνοντας μια συνδρομή μέσω του **Patreon**, με 5 ευρώ το μήνα, στηρίζετε την ύπαρξη του typos-i.gr και όλων των πραγμάτων που δημιουργούμε.

Από τις καθημερινές ειδήσεις και την ενημέρωση, μέχρι τις εκδόσεις, τα ντοκιμαντέρ κ.ο.κ.

Για να κάνετε τη συνδρομή, πατήστε το κόκκινο «κουμπί» στο τέλος του άρθρου ή απλά, τον εξής σύνδεσμο: [https://www.patreon.com/TyposI?fan\\_landing=true](https://www.patreon.com/TyposI?fan_landing=true)

Μέσω του Patreon, μιας πλατφόρμας στήριξης δημιουργών περιεχομένου, θα μπορείτε να βλέπετε είτε αποκλειστικό περιεχόμενο, άρθρα που ανεβαίνουν μόνο εκεί δηλαδή και όχι δημόσια, είτε να έχετε πρόσβαση νωρίτερα σε podcasts, ψηφιακά έντυπα, είτε να συμμετέχετε σε κληρώσεις για θεάματα που γίνονται στα Γιάννενα.

Επίσης, μπορείτε εκεί να δείτε όλο το **ντοκιμαντέρ By the Lake**, για τη μουσική σκηνή των Ιωαννίνων μεταξύ 1975-1995, αλλά και να κατεβάσετε **δύο ψηφιακές εκδόσεις** του Τύπου Ιωαννίνων.

Επιπλέον, κάθε συνδρομητής-τρια θα λάβει έναν κωδικό έκπτωσης για τον επόμενο τόμο «**25+1 ρετρό ιστορίες**» που θα κυκλοφορήσει το 2024.

Ουσιαστικά, μέσω του Patreon, κάνετε μια πάγια εντολή για κάθε μήνα μέσω της τραπεζικής σας κάρτας. Δεν πρόκειται να σας ζητηθούν τραπεζικοί κωδικοί ή ο,τιδήποτε προσωπικό. Το Patreon είναι μια αναγνωρισμένη και ασφαλής πλατφόρμα στήριξης δημιουργών.

Αν έχετε πρόβλημα στην εγγραφή, μπορείτε να επικοινωνήσετε μαζί μας με mail ή στο messenger της σελίδας του Τύπου στο facebook, για πληροφορίες.

 **BECOME A PATRON**

# Το Σέσι ή Σέσο, σήμερα Δίλακκο



[ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ ]

**Τ**ο Δίλακκο είναι ένα από τα πιο άγνωστα χωριά του Ζαγορίου.

Βρίσκεται σε υψόμετρο 1.000 μέτρων, ανάμεσα στο Ελατοχώρι και το Φλαμπουράρι, σε μια από τις πιο ανύποπτες, όσο και όμορφες ορεινές διαδρομές του νομού Ιωαννίνων, στην επαρχιακή οδό Μετσόβου-Κήπων.

Στις 13 Ιουνίου 1963, στο ΦΕΚ υπ. Αριθμ. 91, το Δίλακκο πήρε το όνομα που φέρει σήμερα.

Μέχρι τότε, ονομαζόταν Σέσσα ή Σέσο, όντας τμήμα της κοινότητας Ελατοχωρίου.

Ο Δημήτρης Λιθοξόου, επικαλείται έναν αυστριακό χάρτη του 1914 που καταγράφει το χωριό ως Šeš ή Σέσι, σε άλλο χάρτη του 1912 (Κοντογόνης).

Το συγκεκριμένο ΦΕΚ είχε κάμποσες ακόμα μετονομασίες που αφορούσαν χωριά του νομού Ιωαννίνων. Τότε, για παράδειγμα, η Τσίπιανη έγινε Άμπελος, ο Κάμπος έγινε Κάτω Βερενίκη, κ.α. Το Δίλακκο διατρέχεται από τον χείμαρρο Λάκκα Γκούρα που καταλήγει στον ποταμό Βάρδα και από εκεί, στον Άραχθο, ο οποίος ρέει δυτικά του χωριού.

Σύμφωνα με την απογραφή του 2021, το Δίλακκο έχει 12 άτομα μόνιμο πληθυσμό.

Οι **εκδόσεις** του Τύπου Ιωαννίνων και της ΣΧΗΜΑ ΚΟΙΝ.Σ.ΕΠ



«**25+1  
ΡΕΤΡΟ ΙΣΤΟΡΙΕΣ**»



«**25+2  
ΡΕΤΡΟ ΙΣΤΟΡΙΕΣ**»



«**ΟΙ 'ΑΠΟΣΤΑΤΕΣ'  
ΤΑ ΡΕΝΤΖΕΛΑ  
ΚΑΙ ΟΙ ΔΗΜΑΡΧΟΙ**»

ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

# Η ταυτότητα της «απομαζικοποίησης» του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

[ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ ]

Το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων περιμένει και φέτος τους φοιτητές και τις φοιτήτριες που θα το προτιμήσουν για τις σπουδές τους, εφόσον φυσικά πιάσουν τους απαιτούμενους βαθμούς, αλλά και προσπεράσουν το σκόπελο της Ελάχιστης Βάσης Εισαγωγής.

Φέτος, περιμένει με μεγαλύτερο άγχος, γιατί ήδη έχουν προηγηθεί τρεις χρονιές μείωσης του αριθμού των πρωτοετών φοιτητών. Το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων έχει υποστεί το μεγαλύτερο πλήγμα, για το οποίο ευθύνεται βασικά η ΕΒΕ και όσοι την θέσπισαν ή συγκατένευσαν, αλλά και μια σειρά «εξω-ακαδημαϊκά» στοιχεία: η γενική ακρίβεια που επιτείνεται από τις απαιτήσεις για τα ενοίκια, η απόσταση και το κόστος μετακίνησης, είναι δύο πολύ χαρακτηριστικά.

Ο νέος ιστότοπος του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων δεν διαθέτει ένα ενδιαφέρον στοιχείο, που είχε σε πρώτο πλάνο, η προηγούμενη εκδοχή της ιστοσελίδας: τον αριθμό των φοιτητών-τριών.

Σύμφωνα με αυτόν (και έτος αναφοράς το 2021), το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων δήλωσε 30.401 προπτυχιακούς φοιτητές-τριες. Τα στατιστικά της ΕΛΣΤΑΤ διέφεραν: με έτος αναφοράς το 2021 (λήξη χρονιάς), ο αριθμός ήταν 26.296.

Στα φετινά στατιστικά, ο αριθμός για το 2022 (λήξη χρονιάς) είναι 27.017.

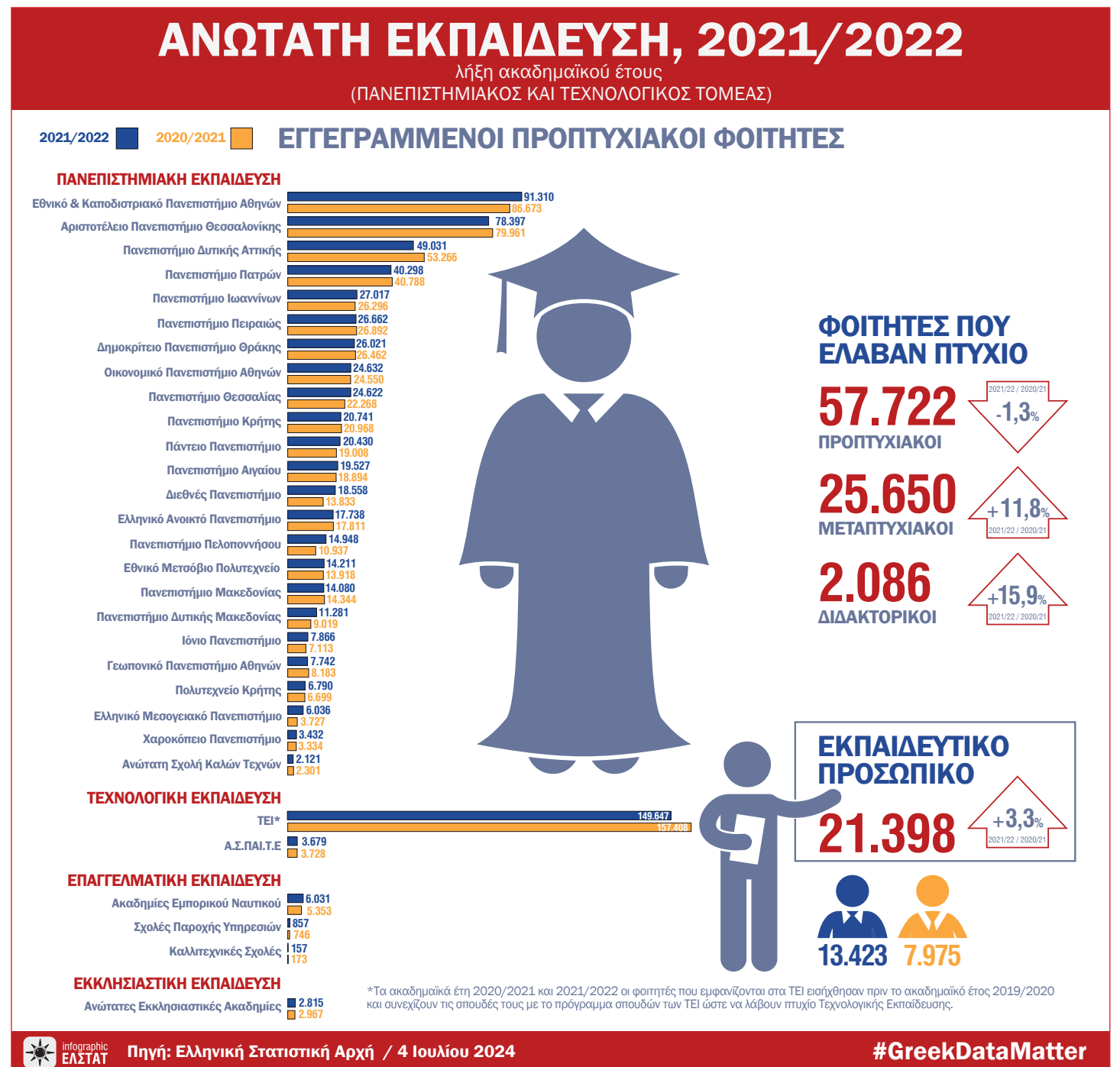
Ο αριθμός, σε οποιαδήποτε εκδοχή του, δεν είναι διόλου ευκαταφρόνητος. Το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων σε δύο ουσιαστικά πόλεις πλέον, συγκεντρώνει σχεδόν το 20% του πληθυσμού του Δήμου Ιωαννιτών.

Το ακόμα πιο ενδιαφέρον στοιχείο, είναι ο ρυθμός αύξησής του. Το ίδρυμα φέτος διαθέτει 4.347 θέσεις πρωτοετών στα τμήματά του, τις οποίες δεν πρόκειται να καλύψει όλες.

Το θέμα είναι πόσες θα μείνουν κενές και αν θα συκρατηθεί κάπως ο ρυθμός μείωσης του φοιτητικού πληθυσμού.

Με τη βοήθεια των στοιχείων της ΕΛΣΤΑΤ ωστόσο, φαίνεται η «ταχύτητα» της μείωσης:

Το 2021, το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων είχε αυξήσει κατά 10,7% τον φοιτητικό του πληθυσμό. Την ίδια ακαδημαϊκή χρονιά, είχαν πάρει πτυχίο 58,3% περισσότεροι φοιτητές και φοιτήτριες. Το ποσοστό επη-



ραάζεται βέβαια και από την ιδιαιτερότητα της «χρονιάς covid».

Το 2022, το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων αύξησε τον πληθυσμό του κατά 4,1%. Την ίδια χρονιά, μειώθηκαν κατά 8,5% οι φοιτητές-τριες που πήραν πτυχίο.

Η «περιστολή» του φοιτητικού πληθυσμού, μια σταδιακή διαδικασία που ωστόσο, έχει ήδη αφήσει το ίχνος της, τόσο

στην καθημερινότητα του ιδρύματος, όσο και στην πόλη, είναι μια διαδικασία σε εξέλιξη. Θα μπορέσει το ίδρυμα να προσελκύσει περισσότερους-ες υποψήφιους-ες, που κατευθύνονται, είτε τεχνηέντως στην ιδιωτική εκπαίδευση, εξαιτίας των μεθοδεύσεων της κυβέρνησης ή σε άλλα πανεπιστήμια για διάφορους λόγους; Ήδη πάντως προσπαθεί με κινήσεις «εξωστρέ-

φειας» και γνωριμίας με το ίδρυμα και τα τμήματά του, με διάφορα μέσα.

Φυσικά, θα βοηθούσε ιδιαίτερα εάν το ίδρυμα είχε τα οικονομικά μέσα να εξασφαλίσει τα βασικά (πχ θέρμανση τα χειμωνιάτικα απογεύματα), καλύτερες και πληθωρικότερες συνθήκες στέγασης των φοιτητών, στελέχωση των υπηρεσιών του κ.α., τα οποία η κυβέρνηση δεν τα θεωρεί καίρια...

**ΘΕΑΤΡΟ****9 ΙΟΥΛΙΟΥ****«Ηρακλής  
Μαινόμενος»**

**Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ** του Ευριπίδη «Ηρακλής Μαινόμενος», σε σκηνοθεσία Δημήτρη Καραντζά, έρχεται και στα Γιάννενα, στο υπαίθριο θέατρο της ΕΗΜ, στις 9 Ιουλίου, στις 21:30. Τους ρόλους ερμηνεύουν: Πυγμαλίωνας Δαδακαρίδης, Γιώργος Γάλλος, Στεφανία Γουλιώτη, Ηρώ Μπέζου, Άννα Καλαϊτζίδου, Γιάννης Κλίνης, Αινεία Τσαμάτη, Νίκος Μήλιος, Γκαλ Ρομπίσα, Μπάμπης Γαλιατσάτος, Θανάσης Ραφτόπουλος, Αντώνης Αντωνόπουλος. Στη σκηνή και ο μουσικός Φώτης Σιώτας. Εισιτήριο 25 ευρώ, 20 ευρώ το μειωμένο. Η προπώληση ξεκίνησε [more.com, Ticketsloannina].

**13 ΙΟΥΛΙΟΥ****«Φτυστός ο μακαρίτης»**

**Η ΚΑΜΠΙΤΕΧΝΙΚΗ** Σκηνή Ηλείου «Σύνθεση» παρουσιάζει την κωμωδία «Φτυστός ο Μακαρίτης» της Πένυς Φυλακτάκη σε σκηνοθεσία Γιώργου Νάκου στις 13 Ιουλίου, στις 21:30, στο υπαίθριο θέατρο της ΕΗΜ. Τρεις κληρονόμοι κυνηγούν μια κληρονομιά, η οποία όμως συνοδεύεται από μια κατάρρα. Παίζουν με σειρά εμφάνισης: Γιάννης Χουλιάρης, Άρης Τσούκης, Αιμιλία Παγώνα, Κλειώ Παππά, Βέτα Γραβάνη, Αλέκα Τάση, Μιχάλης Ρέκατας, Πέπη Γκαραμπίνα, Μαρίνα Κατσώνη, Μυρτώ Τόλη, Ευγενία Ζεϊμπέκη, Κώστας Βενέτης. Η παράσταση διαρκεί 90' και είναι κατάλληλη για όλη την οικογένεια. Εισιτήριο: 10 ευρώ, 8 ευρώ το μειωμένο. Προπώληση εισιτηρίων: Ξενοδοχείο ERMIS και βιβλιοπωλείο Αναγνωστής.

**15 ΙΟΥΛΙΟΥ****«Ο μάγκας»**

**«Ο ΜΑΓΚΑΣ»** της Πηνελόπης Δέλτα ανεβαίνει από το Kids Theater στο υπαίθριο θέατρο της ΕΗΜ στις 15 Ιουλίου, στις 21:00. Εισιτήριο: 11 ευρώ.

**ΣΙΝΕΜΑ****10 ΙΟΥΛΙΟΥ****«Μυστήριο στη Βενετία»**

**ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ** αφιέρωμα με τίτλο «Εγκλήματα... στο Μουσείο» διοργανώνει το Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς σε συνεργασία με τον Δήμο Ιωαννιτών τον Ιούλιο, στον υπαίθριο χώρο του Μουσείου Αργυροτεχνίας. Στις 10 Ιουλίου, στις 21:00, θα προβληθεί η ταινία «Μυστήριο στη Βενετία» του Κένεθ Μπράνα. Είσοδος ελεύθερη.

**15 ΙΟΥΛΙΟΥ****«Έγκλημα στο Νείλο»**

**ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ** αφιέρωμα με τίτλο «Εγκλήματα... στο Μουσείο» διοργανώνει το Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς σε συνεργασία με τον Δήμο Ιωαννιτών τον Ιούλιο, στον υπαίθριο χώρο του Μουσείου Αργυροτεχνίας. Στις 15 Ιουλίου, στις 21:00, θα προβληθεί η ταινία «Έγκλημα στο Νείλο» του Τζον Γκιλέρμιν. Είσοδος ελεύθερη.



LIVE

# Ώρα για Thievery Corporation

Η Δευτέρα, 8 Ιουλίου έφτασε, μαζί της και ένα από τα μεγαλύτερα live που έχουν γίνει στη συναυλιακή ιστορία των Ιωαννίνων.

Οι Thievery Corporation, με φουλ μπάντα, θα παίξουν στο αθλητικό συγκρότημα της Λιμνοπούλας.

Οι πόρτες ανοίγουν στις 20.00.

Opening Act: Artificial Touch 20.30-20.55

Support: Iota Phi 21.00-21.40

Thievery Corporation: 22.00-end

Dj set: Xaris Tsitos

Τα εισιτήρια προπωλούνται σε Manthos Optical, Αβέρωφ 16, Manthos Group [Official], Μιχαήλ Αγγέλου 28, Beatnik, Ανεξαρτησίας 121, Studio 203, Αρχ. Μακαρίου 11, Tickets Ioannina, Πολυχώρος Αγορά, Βιβλιοπωλείο Αναγνώστης, Πυραινέλλα 11, Music Shop Giorgio, Αβέρωφ 32, The Homies, Αβέρωφ 83, Mikro Bar, Εθ. Αντιστάσεως 46 και ηλεκτρονικά, στο [more.com](https://www.more.com)



9 ΙΟΥΛΙΟΥ  
Πυξ Λαξ

Οι Πυξ Λαξ εμφανίζονται στη Λιμνοπούλα. Τιμές εισιτηρίων: Περιορισμένη προπώληση: 13€, προπώληση: 15€, ταμείο: 18€. Σημεία προπώλησης: [more.com](https://www.more.com), Public, Nova, Tickets Ioannina, Μάνθος Οπτικά, Βιβλιοπωλείο Αναγνωστής



12 ΙΟΥΛΙΟΥ

## «Ad Astra-Η μουσική του σύμπαντος»

**ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ** παράσταση «Ad Astra-Η μουσική του σύμπαντος» παρουσιάζουν το Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς και ο Δήμος Ιωαννιτών, σε συνεργασία με την Εφορεία Αρχαιοτήτων Ιωαννίνων, την Παρασκευή 12 Ιουλίου, στις 21:00, στο Μουσείο Αργυροτεχνίας, στα Ιωάννινα.

Η παράσταση περιλαμβάνει κομμάτια από το κλασικό και σύγχρονο ρεπερτόριο, με πρωτότυπες συνθέσεις του Πάρη Τσίρτη και

με παράλληλη αναφορά στον αείμνηστο, γεννημένο στα Ιωάννινα, Διονύση Σιμόπουλο, αστροφυσικό και επίτιμο διευθυντή του Ευγενιδείου Πλανηταρίου.

Συντελεστές: Πάρης Τσίρτης (keyboards/synthesiser), Όλγα Μπαλωμένου (τραγούδι), Κωστής Εμμανουηλίδης (video installation).

Η είσοδος είναι ελεύθερη για το κοινό.

8 ΙΟΥΛΙΟΥ

## Ισπανική... Φιλαρμονική στο Ιτς Καλέ

**ΙΣΠΑΝΙΚΕΣ** μελωδίες θα παρουσιάσει η Φιλαρμονική του Δήμου Ιωαννιτών, τη Δευτέρα 8 Ιουλίου, στις 21:00, στον αύλειο χώρο του Βυζαντινού Μουσείου Ιωαννίνων.

Την εκδήλωση διοργανώνουν ο Δήμος Ιωαννιτών και η Αντιδημαρχία Πολιτισμού σε συνεργασία με την Εφορεία Αρχαιοτήτων Ιωαννίνων. Μουσική διεύθυνση: Άγγελος Αντώνογλου, αφήγηση κειμένων: Γιάννης Κοντός. Η είσοδος για το κοινό είναι ελεύθερη.

## ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

# Τα «Γλωσσίδα»



**ΓΛΩΣΣΙΔΙΑ**  
ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΠΑΣ  
**ΕΚΔΟΣΕΙΣ**  
ΠΑΤΑΚΗ

**Τ**α «Γλωσσίδα» του Ανδρέα Παππά, που κυκλοφόρησαν πριν από λίγο καιρό από τις εκδόσεις Πατάκη, προέρχονται από την ομότιτλη στήλη του στην εφημερίδα «Τα Νέα», αλλά αποκτώντας τη μορφή βιβλίου απευθύνονται εκ των πραγμάτων, σε ένα κατά πολύ ευρύτερο κοινό. Στις σελίδες του, είναι τώρα εύκολο να σκύψουν άνθρωποι με ειδικό ενδιαφέρον για τη γλώσσα (και απ'όσο ξέρουμε υπάρχουν πολλοί στη χώρα μας) μα και αναγνώστες-πολίτες, οι οποίοι παρακολουθούν την καθημερινότητα του δημόσιου βίου, στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, διαλέγουν βιβλία λογοτεχνίας από την εγχώρια παραγωγή, ξεχωρίζουν δείγματα από τον μεγάλο όγκο των μεταφράσεων ή νοιάζονται για ζητήματα της τέχνης και της Ιστορίας. Το βιβλίο του Παππά, με χαρακτηριστικό υπότιτλο «Κείμενα για τη γλώσσα και όχι μόνο», δεν θα αρέσει σε εκείνους που αγαπούν τους αδιάρρηκτους κανόνες ή τρέφουν υπέρμετρο σεβασμό για τις σιδερένιες πειθαρχίες. Οι κρίσεις του είναι συχνά αυστηρές, ή και πολύ αυστηρές, οι διατυπώσεις του, παρά τη εν γένει μετριопάθειά τους, καταλήγουν σε ιδιαίτε- ρως αιχμηρά συμπεράσματα και κανένας σύγχρονος μύθος (γλωσσικός, πολιτικός ή ιστορικός) δεν μοιάζει ικανός να αντισταθεί στην κριτική του διύλιση. Από την άλλη, ωστόσο, πλευρά, κι αυτό είναι το κυριότερο, ο συγγραφέας, που είναι σταθερά φιλοπαίγμων, δεν επηρεάζεται από κανενός είδους δόγμα, δεν πιστεύει -και εκ τούτου δεν εφαρμόζει- οιαδήποτε ρυθμιστική αρχή και δεν πορεύεται έξω από την πραγματικότητα, παραμένοντας επίμονα στο πεδίο του επι- κτού. Κάτι τέτοιο σημαίνει πως νιώθει υποχρεωμένος να προτείνει συγκεκριμένες λύσεις, προβαίνοντας στους πάν- τωτε αναγκαίους συμβιβασμούς και συγκερασμούς. Άξιος μεταφραστής, επιμελητής εκδόσεων, δοκιμιογράφος και οξύς πολιτικός αρθρογράφος, ο Παππάς εντοπίζει, με υπομο- νή μυρμηγκιού, γλωσσικά λάθη και λεκτικά ολισθήματα, ανα- κρίβειες, βάρβαρες χρήσεις των ελληνικών, κλισέ που βγάζουν μάτι, καθώς και πλήθος εκφραστικές ανεπάρκειες (τα ανάλογα ισχύουν και για τις μεταφραστικές του παρατηρήσεις), δίχως να ζητάει επί πίνακι την κεφαλήν όσων λανθάνουν. Γιατί τα λάθη είναι περίπου αναπόφευκτα, και στην καθημερινή εκφορά και γραφή της γλώσσας και στις μεταφράσεις. Με την πάροδο δε του

χρόνου, δεν αποκλείεται κάποια λάθη να «απολανθάνονται». Τι ευρηματική λέξη, παρά τη λόγια καταγωγή της, προκειμένου να μιλήσουμε για ένα πολύ πυκνό και αενάως επαναλαμβανόμενο φαινόμενο - την καθιέρωση λαθών στον καθημερινό λόγο τα οποία αν δοκιμάσουμε να διορθώσουμε είναι πιθανόν να φτά- σουμε σε καταστάσεις πλήρους ασυνεννοησίας.

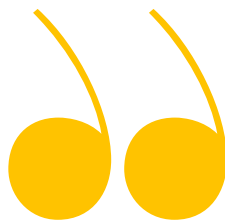
Τι θα συμβεί, επί παραδείγματι, αν μπορούμε σε ταξί και ζητή- σουμε από τον οδηγό να μας πάει σε κάποιο σημείο στην «οδό Κηφισιάς»; Η «Κηφισιά» κάνει στη γενική «Κηφισιάς» και εί- ναι εκ πρώτης όψεως ακατανόητο το από πού έχει προέλθει το «Κηφισιάς». Τι θα καταλάβει, όμως, ο οδηγός μας, καθώς και οποιοσδήποτε άλλος, αν του το πούμε έτσι; Μάλλον το παραμι- κρό. Όπως προσφυώς, σημειώνει στην εισαγωγή του βιβλίου ο Χριστόφορος Χαραλαμπίδης, ακαδημαϊκός και ομότιμος καθη- γητής του ΕΚΠΑ, ο Παππάς ξέρει πως η γλώσσα είναι ζωντανός οργανισμός και υπό αυτή ακριβώς την έννοια, είναι καλύτερο να μην επιμένουμε ανυποχώρητα στη «λαθολογία» (όπως στο προ- ηγούμενο παράδειγμα), όπως και να μη βιαζόμαστε να υψώσου- με απαγορευτικά τείχη στην είσοδο και στην ενσωμάτωση νέων λέξεων και καινούργιων τύπων, που αποτελούν είτε δάνεια από άλλες γλώσσες (δεν υπάρχουν γλώσσες που να μη δανείζονται από άλλες γλώσσες) είτε ευφυείς προσαρμογές ξένων λέξεων τα ελληνικά.

Θα μπορούσα να γεμίσω το ανά χείρας άρθρο, με άπειρα ευρή- ματα από τις εργώδεις ανασκαφές του Παππά, και να αποδείξω κατ' αυτόν τον τρόπο και το αστείρευτο χιούμορ του. Περισσότε- ρο, εντούτοις, από μια ωραία συλλογή μαργαριταριών ενδιαφέρει το αδέσμευτο πνεύμα του συγγραφέα, το οποίο θα συναντήσουμε και στα ιστορικά και εγκυκλοπαιδικά του σημειώματα (έχω ήδη μιλήσει για τα γλωσσικά και για τα μεταφραστικά). Ο Παππάς ψά- χνει εδώ, όχι τον εντυπωσιασμό και τη μάταιη επίδειξη γνώσεων, με τις οποίες θα αφήσει κατάπληκτο τον αναγνώστη, αλλά μια μέθοδο για να εγκλιματίσει ιστορικές λεπτομέρειες και ιστορικά ανέκδοτα στην τρέχουσα κοινωνική ή πολιτική συγκυρία. Και όλα αυτά, θα του δώσουν ξανά την ευκαιρία να αναφερθεί σε ονό- ματα και σε εξελληνισμούς προσώπων και τόπων, κεντρίζοντας τις πλέον ευφρόσυνες διαθέσεις μας.

Στον χορό θα λάβουν μέρος και τα βιβλιογραφικά και τα βι- βλιοκριτικά σημειώματα, όπου η αγάπη για τη λογοτεχνία δεν σκιάζει την ετοιμότητα του κριτικού για διεισδυτικές επισημάνσεις και όπου για άλλη μια φορά, η ανάλαφρη ατμόσφαιρα θα μετατραπεί σε χρυσή ευκαιρία για πολύ σο- βαρές και κρίσιμες συζητήσεις. Ας διαβάσουμε πολλές φο- ρές το βιβλίο του Παππά κι ας το ανοίξουμε κάθε φορά σε διαφορετική σελίδα. Θα ανακαλύψουμε κάθε φορά τον ίδιο συνδυασμό: την πάση θυσία αποφυγή της σοβαροφάνειας με την ανάγκη να μη χαθούν από το βλέμμα μας καταστάσεις που έχουν κατά πάσα πιθανότητα, να κάνουν με όλους μας.

ΑΠΕ-ΜΠΕ

**Περισσότερο από μια ωραία συλλογή μαργαριταριών ενδιαφέρει το αδέσμευτο πνεύμα του συγγραφέα, το οποίο θα συναντήσουμε και στα ιστορικά και εγκυκλοπαιδικά του σημειώματα**





## ΕΝΑ ΑΛΜΠΟΥΜ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ



[ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ ]

**Π**ριν από 53 Ιούλιους (όχι Καίσαρες...), η μπάντα των αδελφών Όλμαν από το Νάσβιλ του Τενεσί, κυκλοφόρησε ένα άλμπουμ που έδειξε πώς πρέπει να είναι τα άλμπουμ ζωντανών ηχογραφήσεων, στον αιώνα τον άπαντα: Το At Fillmore East.

Λίγο μετά το δεύτερο άλμπουμ τους, οι Allman Brothers ήταν σε μια κάπως περίεργη φάση. Ο Ντουέιν έπαιζε κυρίως με τους Derek & the Dominos, τα ναρκωτικά έρεαν, το χρήμα όχι, παρότι το Idlewind South δεν είχε πάει και άσχημα. Επίσης, οι Allman Brothers Band ήταν άγρια μπάντα ανθρώπων. Λίγο ο μικροαστικός ριζοσπαστισμός, λίγο οι συνεργάτες που είχαν φτάσει σε σημείο να μαχαιρώσουν μέχρι θανάτου έναν ιδιοκτήτη venue που δεν πλήρωσε για τη ζωντανή εμφάνιση, το μείγμα ήταν εκρηκτικό.

Στις 12 και 13 Μαρτίου 1971 όμως, η μπάντα θα έβαζε τα θεμέλια για τον θρύλο, από τον οποίο σήμερα έχουν επιζήσει μόλις δύο μέλη.

Το Fillmore East ήταν ένα liveάδικο στο Ιστ Βίλατζ, στο Μανχάταν. Παλιότερα, υπήρξε θέατρο και σήμερα, είναι ένα υποκατάστημα της Apple

Bank, εξέλιξη όχι απρόσμενη, αν σκεφτεί κανείς τη ροή των πραγμάτων.

Οι ABB θα έπαιρναν 1.250 δολάρια για κάθε ένα από τα δύο live. Θα τους πλήρωνε ο Μπιλ Γκράχαμ, ένας από τους θρυλικότερους μαγαζάτορες του ευρύτερου ροκενρόλ.

Μαζί τους θα έπαιζαν ο Τζόνι Γούντερ και οι Elvin Bishop Group. Οι Bros δεν ήταν καν headliners. Αυτό όμως άλλαξε από τη μια βραδιά στην άλλη. Η μπάντα τα έσπασε τόσο πολύ, που τη δεύτερη βραδιά ήταν αυτοί που έκλεισαν τη συναυλία. Και όμως, ο Τζάιμο, ο ένας από τους δύο ντράμερ τους που ζει ακόμα, σήμερα, θεωρεί τις δύο εμφανίσεις «λίγο παραπάνω από τυπικές».

Ο Τομ Ντάουντ όμως, ένας από τους πιο πολυδιάστατους παραγωγούς της εποχής, είχε άλλα πράγματα στο μυαλό του. Γνωρίζοντας ότι η μπάντα δεν ήταν μια απλή νότια κομπανία που μίλαγε για μηχανές, γελάδια, πλακωμούς (δηλαδή και γι αυτά μίλαγε, αλλά δεν ήταν μόνο αυτό), αλλά ένα συγκρότημα που μπορούσε να κινηθεί άνετα από το χαρντ ροκ μέχρι τη τζαζ και το fusion, έπαιρνε τις ηχογραφήσεις των συναυλιών και πήγαινε στα κοντινά στούντιο της Atlantic.

Το αποτέλεσμα ήταν «ένα από τα άλμπουμ που πρέπει να ακούσεις, πριν πεθάνεις», ακόμα και

αν δεν σου αρέσει αυτή η μουσική. Η μπάντα παίζει κυρίως διασκευές-βέβαια ο όρος «διασκευή» όταν οι Allman Brothers παίζουν μπλουζ είναι εντελώς σχετική και καμία σχέση με τη ληστεία άλλων συγκροτημάτων (Zeppelin και μη χωριό) και σημειώνουν υψηλό όλων των εποχών σε τουλάχιστον τρία σημεία: Το You Don't Love Me του Γουίλι Κομπς, που πάνει όλη τη δεύτερη πλευρά και στο θεαλλώδεις Whipping Post, όπου ο Γκρεγκ επιβεβαιώνει ότι είναι ο πραγματικός ηγέτης της μπάντας. Για το In Memory of Elizabeth Reed του Ντίκι Μπετς, δεν φτάνουν τα λόγια.

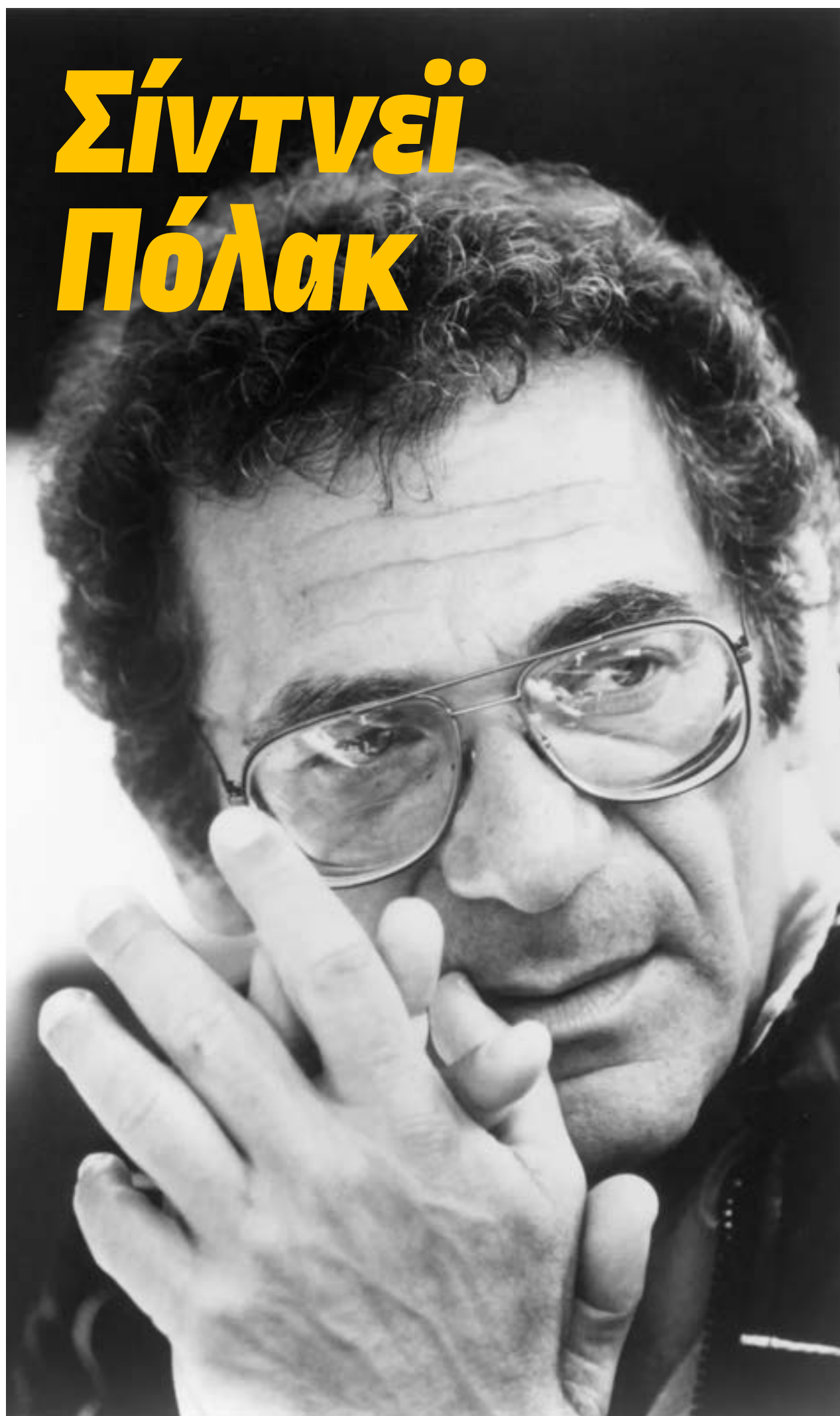
Στην πορεία, ο δίσκος ξαναβγήκε με διάφορες επιπρόσθετες εκτελέσεις. Είναι χαρακτηριστικό ότι από τα 76 αρχικά λεπτά, του διπλού δίσκου του '71, έφτασε στα 365 στην τελευταία του επανέκδοση, το 2014. Το «μυστικό» είναι ότι υπήρξαν και άλλες συναυλίες εκτός από αυτές τις δύο, όπως μια, ενάμιση μήνα αργότερα, όπου οι Allmans θα παίζανε με τους Beach Boys και τον Κάντρι Τζο μακ Ντόναλντ. Τότε, ο οικοδεσπότης Γκράχαμ είπε στους Beach Boys που θέλανε να είναι headliners, ότι τελευταίο θα βγούνε οι Allman Brothers και άμα σας αρέσει. Αν όχι, η πόρτα ανοίγει προς τα έξω.

**Α**πό τις λιγοστές περιπτώσεις σημαντικών σκηνοθετών, που για κάποιο λόγο δεν απέκτησε ποτέ την αίγλη που του έπρεπε, δεν μπήκε στον κατάλογο των μεγάλων σκηνοθετών, παρότι ήταν παραγωγικότατος, αγαπούσε τους ηθοποιούς, ήξερε να παίρνει το καλύτερο από τους σταρ και έκανε πολλές εξαιρετικές ταινίες, από τις οποίες ορισμένες δικαίως χαρακτηρίζονται κλασικές. Ο λόγος για τον αξέχαστο και πάντα χαλαρό και οικείο, λόγω της συμμετοχής του ως ηθοποιού σε αρκετές ταινίες, Σίντνεϊ Πόλακ, από τις αξιοσέβαστες προσωπικότητες του Χόλιγουντ.

Ένας σκηνοθέτης που είχε στέρεη και διεισδυτική αφηγηματική ικανότητα, με πολλές ευδιάκριτες καλλιτεχνικές αποχρώσεις στο έργο του, παρέδιδε πάντα αξιόλογες δουλειές, ενώ ορισμένες φορές έφτανε μέχρι και τα Όσκαρ και πολύ περισσότερες κέρδιζε το κοινό. Ο Σίντνεϊ Πόλακ, είχε πέραση στο ευρύτερο κοινό, ίσως κάτι που δεν του συγχωρούσε το «φεστιβαλικό σύστημα», παρότι στεκόταν σταθερά απέναντι στις καθεστωτικές λογικές και τις συντηρητικές αμερικάνικες πολιτικές. Με διαπεραστικό χιούμορ και ιδιαίτερως αρρενωπή αφήγηση και συνάμα εχθρός της ανδρικής τοξικότητας, θα δημιουργήσει ένα ανδρικό κινηματογραφικό χαρακτήρα, ασυμβίβαστο, ρομαντικό, γοητευτικό, που στο τέλος έφευγε από την οθόνη ηττημένος, έχοντας ως πρότυπο μοντέλο τον Ρόμπερτ Ρέντφορντ.

Συμπληρώνοντας 90 χρόνια από τη γέννησή του (1 Ιουλίου 1934), ο Πόλακ, που πέθανε πρόωρα, σε ηλικία 73 ετών, πριν περίπου 15 χρόνια, στις 26 Μαΐου του 2008, θα αφήσει πίσω του σπουδαίες ταινίες, όπως «Σκοτώνουν τα άλογα όταν γεράσουν», «Τα Καλύτερά μας χρόνια», «Οι Τρεις μέρες του κόνδορα», «Πέρα από την Αφρική», «Μυστική Οργάνωση Γιακούζα», «Ο Ηλεκτρικός Καβαλάρης», «Χωρίς Δόλο», ενώ θα τον αγαπήσουμε περισσότερο και από τις εμφανίσεις του ως καρατερίστα σε κάποιες σημαντικές ταινίες, με χαρακτηριστικότερες εκείνες στα φιλμ «Μάτια Ερμητικά Κλειστά» του Στάνλεϊ Κιούμπρικ και «Παντρεμένα Ζευγάρια» του Γούντι Άλεν. Σκηνοθέτησε συνολικά 21 ταινίες, έκανε την παραγωγή σε 47 και έπαιξε 32 ρόλους ως ηθοποιός σε ταινίες και τηλεοπτικές σειρές.

# Σίντνεϊ Πόλακ



**Ο** Πόλακ γεννήθηκε το 1934 στο Λαφαγιέτ της Ιντιάνα, από οικογένεια Εβραίων μεταναστών, από τη Ρεβέκα και τον Ντέιβιντ, έναν ημιαπαγγελματία πυγμάχο και φαρμακοποιό. Οι γονείς του θα χωρίσουν όταν ήταν ακόμη μικρός, ενώ η μητέρα του υπέφερε από αλκοολισμό και ψυχολογικά προβλήματα και πέθανε σε ηλικία μόλις 37 χρόνων, όταν ο Πόλακ ήταν 16 χρόνων. Παρά τα σχέδιά του για να μπει στην Ιατρική σχολή, ο Πόλακ θα φύγει από την Ιντιάνα για τη Νέα Υόρκη στα 17 του, μέσα σε ένα φορτηγό ξυλείας. Μετά το τέλος της στρατιωτικής του θητείας, θα λάβει πρόσκληση από τον Μάισονερ για να γίνει βοηθός του, αλλά οι άνθρωποι που τον επηρέασαν καθοριστικά για να ασχοληθεί με τον χώρο του θεάματος ήταν ο σπουδαίος Τζον Φρανκεχάιμερ, που τον έφερε στο Λος Άντζελες ως νεαρό ηθοποιό και ο Μπαρτ Λάνκαστερ, που στην ταινία του πρώτου «Άγρια Νιάτα», τον έπεισε ότι έπρεπε να κάνει το βήμα προς τη σκηνοθεσία. Ο Πόλακ, θα μπει πρώτα στα τηλεοπτικά πλατό, σκηνοθετώντας ένα επεισόδιο του «The Twilight Zone» και κάποια επεισόδια του «Φυγά» και της «Ωρας του Άλφρεντ Χίτσκοκ». Θα ακολουθήσει το άλμα στον κινηματογράφο, με ταινίες που τράβηξαν το ενδιαφέρον του κοινού, ενώ το ντεμπούτο του το έκανε με το δραματικό «The Slender Thread», με πρωταγωνιστή τον Πουατιέ.

#### Η ΣΥΝΥΠΑΡΞΗ ΜΕ ΤΟΝ ΡΟΜΠΕΡΤ ΡΕΝΤΦΟΡΝΤ

Η πρώτη του μεγάλη επιτυχία θα έρθει με το συνταρακτικό δράμα «Σκοτώνουν τα Άλογα Όταν Γεράσουν», δίνοντας στην Τζέιν Φόντα την ευκαιρία να κάνει έναν αξιομνημόνευτο ρόλο και ο ίδιος να είναι υποψήφιος για πρώτη φορά με το Όσκαρ σκηνοθεσίας. Τον Ρόμπερτ Ρέντφορντ, με τον οποίο είχε αναπτύξει μία μακρά φιλία από τη δεκαετία του '50, θα συναντήσει καλλιτεχνικά στις αρχές της δεκαετίας του '70, όταν θα τον σκηνοθετήσει στο γουέστερν «Ιερεμίας Τζόνσον» το 1972 και τον επόμενο χρόνο στο κλασικό αισθηματικό δράμα και αρκούντως πολιτικό «Τα Καλύτερα μας Χρόνια», αναδεικνύοντας ταυτόχρονα την συμπρωταγωνίστριά του Μπάρμπαρα Στρέιζαντ. Αμέσως μετά, θα γυρίσει το δυνατό θρίλερ «Μυστική Οργάνωση Γιακούζα», με τον Ρόμπερτ Μίτσαμ, ενώ το 1979 θα έρθει η ώρα του «Ηλεκτρικού Καβαλάρη», μία ιδιαίτερη ταινία για την αμερικάνικη παρακμή και τη φυγή προς την παρθένα φύση, ενώνοντας τον Ρέντφορντ με την Τζέιν Φόντα. Ωστόσο, εδώ, πρέπει να πάμε λίγο πίσω, στο 1975 και να σταθούμε, γιατί είναι η χρονιά του θαυμάσιου κατασκοπικού - και πολιτικού - θρίλερ «Οι Τρεις Μέρες



Επιτέλους Όσκαρ

**ΤΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ** του '80 θα γευτεί τη δόξα, καθώς το 1982 θα παραδώσει την τεράστια επιτυχία «Τούτσι», παρά τους θρυλικούς καυγάδες του με τον Ντάστιν Χόφμαν. Εμπορικός θρίαμβος και δέκα υποψηφιότητες Όσκαρ, θα καταστήσουν τον Πόλακ ως ένα από τα πιο εμπορικά ονόματα του Χόλιγουντ. Το 1985 θα είναι η ώρα της δικαίωσης, καθώς θα είναι η χρονιά του «Πέρα από την Αφρική», των 11 υποψηφιοτήτων για Όσκαρ και των επτά κατακτήσεων και ανάμεσα τους εκείνων της καλύτερης ταινίας και σκηνοθεσίας. Ο Πόλακ θα αφηγηθεί, όπως εκείνος ήξερε, ένα ρομαντικό δράμα και για μια ακόμη φορά θα φτιάξει ένα αλησμόνητο πρωταγωνιστικό ζευγάρι, με Ρέντφορντ - Στριπ.

του Κόνδρα», μιας εμβληματικής ταινίας του είδους, με τον Ρέντφορντ να κερδίζει τις εντυπώσεις, έχοντας δίπλα του την υπέροχη Φέι Ντάναγουεϊ. Ένα φιλμ με πολιτικές προεκτάσεις για τον ρόλο των αμερικάνικων μυστικών υπηρεσιών και τις παρεμβάσεις τους στην προσωπική ζωή των ανθρώπων.

#### ΑΒΑΝΑ

Ο Πόλακ, που δεν άφησε ποτέ τα χρέη παραγωγού και του «παίχτη» της κινηματογραφικής βιομηχανίας, θα μπει στη δεκαετία του '90 με τη φιλόδοξη «Αβάνα», ένα φιλμ φόρος τιμής στην πολυαγαπημένη του «Καζαμπλάνκα», για τις περιπέτειες ενός τζογαδόρου τυχοδιώκτη, του - αγαπημένου του - Ρόμπερτ Ρέντφορντ στη φλεγόμενη Κούβα, λίγο πριν πέσει η χούντα του Μπατίστα. Η ταινία παρότι στέφθηκε από εμπορική αποτυχία και δέχθηκε σφόδρα κριτική, έχει μία ιδιαίτερη

γοπτεία, έναν άψογο πρωταγωνιστή και μια απολαυστική ρομαντική ιστορία. Στα τελευταία χρόνια της δημιουργικότητάς του, ο Πόλακ θα δείξει την κόπωσή του, πάντα όμως με ένα ξεχωριστό στιλ. Θα κάνει μία τεράστια επιτυχία με τον Τομ Κρουζ στην καλογορισμένη «Φίρμα», απ' την οποία όμως λείπει η αιχμή και ο στοχασμός, ενώ το ριμέικ της ρομαντικής κομεντί «Σαμπρίνα» με τον Χάρισον Φορντ (το πρωτότυπο ήταν σε σκηνοθεσία Γουάιλντερ και πρωταγωνιστούσε ο Μπόγκαρντ) να μην πείθει ιδιαίτερα, ενώ το κύκνειο άσμα του ήταν το κατασκοπικό θρίλερ «Η Διερμυνέας» με την Νικόλ Κίντμαν.

#### Ο ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ

Ο Σίντνεϊ Πόλακ, που έζησε μία ήσυχη προσωπική ζωή, καθώς ήταν παντρεμένος από το 1958 με τη συμμαθήτριά του στην υποκριτική Κλερ Γκρίσγουολντ και

με την οποία έζησε μαζί της μέχρι το θάνατό του, είχε την ικανότητα να αναπτύσσει άριστες σχέσεις στα κινηματογραφικά πλατό με όλους τους συντελεστές, ενώ η εμπειρία του από την ηθοποιία τον βοήθησε να έρχεται κοντά τους, να τους καταλαβαίνει και να τον εμπιστευόταν, βγάζοντας το καλύτερο αποτέλεσμα. Μάτια Ερμητικά Κλειστά  
Θα φύγει πρόωρα χτυπημένος από τον καρκίνο το 2008, αφήνοντάς πίσω του αγαπημένες ταινίες, αλλά και κάποιες εμφανίσεις του ως ηθοποιού, με χαρακτηριστικότερη εκείνη στην τελευταία δημιουργία του Κιούμπρικ «Μάτια Ερμητικά Κλειστά», αλλά και ένα κενό. Αυτό, μιας εποχής που οι σκηνοθέτες ακόμη και σε εύπεπτα ίσως και φαινομενικά αδιάφορα φιλμ, έβαζαν την προσωπική τους υπογραφή και τις αγωνίες τους που μπορεί να ενοχλούσαν τα «αφεντικά», αλλά ακουμπούσαν το ευρύτερο κοινό και το έβγαζαν από την αίθουσα σοφότερο.

Ο ΤΖΟΥΛΙΑΝ ΑΣΑΝΖ ΕΙΝΑΙ ΠΛΕΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

# Και η ελευθερία του Τύπου;



[ ΤΟΥ **JULIAN BORGER\*** ]

**Η** απελευθέρωση του Τζούλιαν Ασάνζ από τις φυλακές του Ηνωμένου Βασιλείου είναι μια νίκη για τον ίδιο και τους πολλούς υποστηρικτές του σε όλο τον κόσμο, αλλά όχι απαραίτητα μια ξεκάθαρη νίκη για την αρχή που διέπει την υπεράσπισή του, την ελευθερία του Τύπου.

Οι κατηγορίες για τις οποίες ο Ασάνζ αναμένεται να δηλώσει ένοχος στο πλαίσιο συμφωνίας με τις ΗΠΑ και για τις οποίες θα καταδικαστεί σε ποινή φυλάκισης, προέρχονται από τον νόμο περί κατασκοπείας του 1917, για «συνωμοσία με σκοπό την παράνομη απόκτηση και διάδοση διαβαθμισμένων πληροφοριών που σχετίζονται με την εθνική άμυνα των Ηνωμένων Πολιτειών».

Έτσι, παρόλο που ο ιδρυτής του WikiLeaks αναμένεται να βγει ελεύθερος από το αμερικανικό περιφερειακό δικαστήριο της Σαϊπάν μετά την ακροαματική διαδικασία

της Τετάρτης, ο νόμος περί κατασκοπείας θα εξακολουθεί να κρέμεται πάνω από τα κεφάλια των δημοσιογράφων που αναφέρονται σε θέματα εθνικής ασφάλειας, όχι μόνο στις ΗΠΑ. Ο ίδιος ο Ασάνζ είναι Αυστραλός και όχι πολίτης των ΗΠΑ.

Οι εισαγγελείς των ΗΠΑ υποστήριξαν ότι ο Ασάνζ δεν ήταν κανονικός δημοσιογράφος, αλλά χάκερ και ακτιβιστής με δική του ατζέντα, ο οποίος έθετε σε κίνδυνο τη ζωή αμερικανικών πηγών και επαφών, οπότε ο νόμος περί κατασκοπείας μπορούσε να εφαρμοστεί χωρίς να βλάψει την ελευθερία του Τύπου.

Όμως, οι υπέρμαχοι του Τύπου και των πολιτικών ελευθεριών υποστήριξαν ότι δεν έχει σημασία ο ορισμός του Ασάνζ. Τα πράγματα για τα οποία κατηγορήθηκε, «απόκτηση και διάδοση διαβαθμισμένων πληροφοριών», είναι αυτό που κάνουν οι δημοσιογράφοι που ασχολούνται με θέματα εθνικής ασφάλειας για να ζήσουν.

Οι αποκαλύψεις που δημοσίευσε το WikiLeaks σχετικά με τους πολέμους στο

Ιράκ και το Αφγανιστάν το 2010, οι οποίες διέρρευαν στην οργάνωση από μια αναλύτρια πληροφοριών του στρατού, την Τσέλι Μάνινγκ, έφεραν στο φως πιθανές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από τον αμερικανικό στρατό στους πολέμους αυτούς, μεταξύ άλλων. Δημοσιεύθηκαν από τον Guardian και άλλους ειδησεογραφικούς οργανισμούς με το σκεπτικό ότι υπήρχε έντονο δημόσιο ενδιαφέρον για την αποκάλυψη αυτών των μυστικών.

Όταν ανέλαβε τα καθήκοντά της το 2021, η κυβέρνηση Μπάιντεν είχε τη δυνατότητα να αποσύρει τις κατηγορίες που είχε ασκήσει η προκάτοχός της, η προεδρία Τραμπ, για τον νόμο περί κατασκοπείας. Εξάλλου, το υπουργείο Δικαιοσύνης υπό τον Μπαράκ Ομπάμα είχε επιλέξει να μην τις ασκήσει λόγω ανησυχιών για τις επιπτώσεις στη δημοσιογραφία.

Οι εισαγγελείς των ΗΠΑ υπό τον Μπάιντεν επέλεξαν ωστόσο να ασκήσουν τις κατηγορίες Τραμπ και αγωνίστηκαν για

την έκδοση του Ασάνζ από το Ηνωμένο Βασίλειο. Είχαν τη δυνατότητα να συνάψουν συμφωνία με βάση άλλες κατηγορίες, όπως να πείσουν τον Ασάνζ να δηλώσει ένοχος για το πλημμέλημα της κακής διαχείρισης διαβαθμισμένων εγγράφων, συμφωνία που φέρεται να επινοήθηκε τον Μάρτιο με την ενθάρρυνση της αυστραλιανής κυβέρνησης. Ή θα μπορούσαν να είχαν επιλέξει την κατηγορία της συνωμοσίας για χάκινγκ, η οποία δεν θα είχε τις ίδιες δευτερογενείς επιπτώσεις για τη δημοσιογραφία.

Σύμφωνα με όλες τις πληροφορίες, ο Τζο Μπάιντεν δεν ήθελε καν να μεταφερθεί ο Ασάνζ στις ΗΠΑ. Η έκδοση του Ασάνζ για να δικαστεί θα ήταν ένας επιζήμιος αντιπερισπασμός για τον αγωνιζόμενο πρόεδρο σε μια χρονιά εκλογών, αποξενώνοντας περαιτέρω τους προοδευτικούς και τους ελευθεριακούς.

Ο Μπάιντεν δήλωσε τον Απρίλιο ότι εξέταζε το αίτημα της Αυστραλίας να αποσύρει τη δίωξη. Όμως το υπουργείο Δικαιοσύνης φαίνεται ότι επέμεινε στα όπλα του και οι εισαγγελείς συνέχισαν την προσπάθειά τους, αποδεχόμενοι μια συμφωνία για ομολογία μόνο αφού ο Ασάνζ κέρδισε το δικαίωμα τον περασμένο μήνα να ασκήσει έφεση κατά της έκδοσής του στο Ανώτατο Δικαστήριο του Λονδίνου. Ακόμα και τότε, το υπουργείο Δικαιοσύνης επέμεινε στο να χρησιμοποιήσει τις κατηγορίες του νόμου περί κατασκοπείας. «Μια συμφωνία για ομολογία θα απέτρεπε το χειρότερο σενάριο για την ελευθερία του Τύπου, αλλά αυτή η συμφωνία προβλέπει ότι ο Ασάνζ θα έχει εκτίσει πέντε χρόνια στη φυλακή για δραστηριότητες που οι δημοσιογράφοι ασκούν καθημερινά», δήλωσε ο Τζαμίλ Τζάφερ, εκτελεστικός διευθυντής του Ινστιτούτου Knight First Amendment Institute στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια.

«Θα ρίξει μια μακρά σκιά στα πιο σημαντικά είδη δημοσιογραφίας, όχι μόνο σε αυτή τη χώρα αλλά και σε όλο τον κόσμο».

*Ο Julian Borger είναι συντάκτης του Guardian για τις παγκόσμιες υποθέσεις με έδρα την Ουάσινγκτον. Στο παρελθόν ήταν ανταποκριτής στις ΗΠΑ, τη Μέση Ανατολή, την ανατολική Ευρώπη και τα Βαλκάνια. Είναι συγγραφέας δύο βιβλίων: I Seek A Kind Person και The Butcher's Trail.*